

Η ανατροπή, για όποιον την εννοεί, δεν είναι σύνθημα αλλά σκληρή μάχη. Δεν μπορεί να συμβεί παρεμπιπτόντως, από ατύχημα, στα κρυφά και χωρίς προετοιμασία, παρά μόνο αν θαρρετά τεθεί ως στόχος, υπάρξει πολιτικός σχεδιασμός και συγκέντρωση δυνάμεων πάνω σε αυτό το στόχο. Αυτός είναι ο ρόλος της αριστεράς και εδώ επιδιώκει να συμβάλλει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ, όταν θέτει τον άξονα: **Ρήξη, αγώνας, μέτωπο για τη λαϊκή νίκη και όχι διαπραγμάτευση για την παράδοση.**

Δε θα κριθούν όλα αυτά στην **κάληψη των επόμενων ωρών**. Μακάρι να ήταν δυνατό. Έχουμε όμως στόχους και για αυτή τη μάχη, για αυτή την πολιτική στιγμή.

Όχι μόνο δεν υποτιμάμε το εκλογικό αποτέλεσμα, αλλά αντίθετα, επισημαίνουμε την ανάγκη να σταθμίσουν ειδικά οι αγωνιστές των μαζικών κινημάτων τη στάση τους.

Ο συσχετισμός της επόμενης μέρας θα επηρεαστεί σημαντικά από τα μηνύματα της κάλης.

Πώς να σκεφτούμε λοιπόν, όταν σε λίγες ώρες ψηφίζουμε;

Με ποιο κριτήριο; Με το ίδιο που πορευόμαστε στην πραγματική ζωή! Πρώτα δηλαδή ρωτάμε και αναρωτιόμαστε; Ποιο είναι το σωστό, ποιο είναι το καλό ή έστω το πλέον καλό; Μετά λογαριαζόμαστε με τις δυνάμεις μας. Αν δεν ξεκινήσουμε από αυτό, αλλά από το φόβο ή το λεγόμενο “μικρότερο κακό”, ασφαλώς δεν είναι μια καλή αρχή.

Ποιο είναι λοιπόν το καλό αποτέλεσμα;

Είναι, κατά τη γνώμη μας, αυτό που εξασφαλίζει όσο γίνεται συνδυασμένα δύο πράγματα:

Πρώτον, να μαυριστούν τα αστικά κόμματα και οι φασίστες, μαζί και οι κατά καιρούς κολαούζοι τους. Να φύγουν με κρότο και εξαιρετικά αποδυναμωμένοι, ώστε να είναι ανίσχυροι και ως αντιπολίτευση.

Δεύτερον, να πονέσουν όσο γίνεται βαθύτερα με την παράλληλη ισχυροποίηση αυτού που θέλουν να παρουσιάζουν ως “άλλο άκρο”, δηλαδή της αντικαπιταλιστικής κινηματικής αριστεράς.

Επιμένουμε ότι έχει εξαιρετική σημασία αυτός ο συνδυασμός.

Ας σκεφτούμε το **σκηνικό της επόμενης μέρας**.

Θα έχουμε μια **κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ** και μάλιστα μάλλον αυτοδύναμη.

Θα βρεθούμε σε μια κατάσταση όπου σε ένα μήνα μετά η κυβέρνηση αυτή θα ζητά και θα υπογράψει παράταση του προγράμματος μαζί με νέους όρους, θα μένει τρόφιμος της ρευστότητας από την ευρωζώνη, άρα αναγκαστικά μέσα στο πλαίσιο της λιτότητας και του αίσχους της ελαστικής/προσωρινής

εργασίας και δουλεμπορίας. Με άλλα λόγια **θα έχουμε μια αριστερή κυβέρνηση που θα εφαρμόζει και θα χρεώνεται μια αντιλαϊκή δεξιά πολιτική.**

Αν αυτές οι εικόνες συμπληρώνονται με μια **ισχυρή παρουσία της δεξιάς και φασιστικής ακροδεξιάς στην αντιπολίτευση** και χωρίς ενδυνάμωση της κινηματικής, αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής αριστεράς, τότε θα διαμορφωθεί μια δύσκολη κατάσταση για την επόμενη περίοδο.

Είναι μια διάσταση που έχει υποτιμηθεί εξαιρετικά.

Υπάρχει εδώ το παράξενο ζήτημα ότι ενώ τον ΣΥΡΙΖΑ αριθμητικά και εκλογικά τον συμφέρει ένα αυξημένο ποσοστό στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στα άλλα εξωκοινοβουλευτικά κόμματα (καθότι έτσι κατεβαίνει ο πήχης για την αυτοδυναμία), αυτός προτάσσει το πολιτικό ζήτημα και θέλοντας να φυλάξει τα νώτα του από τα αριστερά, επιχειρεί να αποψιλώσει την αντικαπιταλιστική αριστερά, επιστρατεύοντας και την αντιδραστική θεωρία της “χαμένης ψήφου”.

Το ζήτημα όμως δεν αφορά μόνο το ΣΥΡΙΖΑ.

Αν το πρώτο στοιχείο του νέου πολιτικού σκηνικού είναι πλέον δοσμένο ως φόντο, αν το δεύτερο είναι αλήθεια πως δεν μπορεί να το επηρεάσει κανείς αυτή την Κυριακή, σε ό,τι αφορά το τρίτο ζήτημα της ισχυρής αριστερής κινηματικής αντικαπιταλιστικής αντιπολίτευσης αυτό έγκειται στην ευθύνη και την επιλογή ενός ευρύτατου δυναμικού του κόσμου του αγώνα και της αριστερής αναζήτησης που κινείται αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ.

Η στάση τους θα παίξει σημαντικό ρόλο στο σκηνικό της επόμενης μέρας και εδώ δε βοηθούν ούτε κοντόθωρες ματιές του τύπου “ας φύγουν αυτοί και βλέπουμε”, ούτε προσφέρουν κάτι αριστεροδέξιες υπεκφυγές του τύπου “εντάξει τώρα, έτσι και αλλιώς οι εκλογές δεν παίζουν σπουδαίο ρόλο, ούτε και εσάς σας πολύ-νοιάζουν”.

Δεν είναι καθόλου έτσι και εδώ δε μπορεί κανείς να σηκώνει τους ώμους του αδιάφορα...

* Υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ στην εκλογική περιφέρεια Αττικής

Διαβάστε και εδώ:

Ντράγκι ούτως ή άλλως;

ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ΣΥΡΙΖΑ